

Somogy Megyei Múzeum
 NA 2388-2004
 Réprajzi adattár

Somogy Megyei Múzeum
 NA 2388-2004
 Réprajzi adattár

690370: KAPITÁNY ORSOLYA	
690370's IDEJE: 2004. sept. 10.	
TART.: BEKÖZSÖNTŐ	A. VALLIAHAZ
FOLDRAZZI KÖNYV	5010045208
SZÁMLAJELZŐ:	XXIX.
	XXXIII

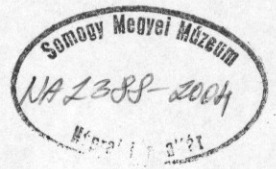
--	--	--	--

HAJNALODÓZÁS

2 lap

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Irattartó

Beköszöntő a „Vilma ház” hírmondójába

1989-ben a kaposvári Rippl-Rónai Múzeum néprajzosai gyűjtőútra indultak Somogyszobra, hogy a már korábban Szennába áttelepített lakóház berendezéséhez adat- és tárgygyűjtést végezzenek. Annak idején én is tagja voltam ennek a kis csoportnak és a gyűjtés végén elhatároztam, hogy egyetemi szakdolgozatomhoz a település néprajzi szempontú vizsgálatát választom. Ennek már több mint 10 éve, de még ma is nagy szeretettel és tisztelettel gondolok egykori adatközlőimre, akik sok időt szenteltek arra, hogy az 1950-es évek előtti paraszti életmódot, építkezést, lakáskultúrát, gazdálkodást, viseletet az egyes vallási közösségek ünnepeihez és az emberélet fordulóihoz kapcsolódó szokásokat megismertessék velem, úgy, ahogy annak idején az öregektől látták, és ahogy ők is átérték. A népi építkezéssel kapcsolatos adatokat gyűjtve megkülönböztetett figyelmet fordítottam a Luther utca 24-es lakóházra, melynek akkori tulajdonosa és lakója Puskás Vilma volt. Bár a házba annak idején nem volt módomban bemenni, de az udvarban a különös képességgel megáldott Vilmával többször beszélgethettem. Tágas, egykor jobb időt megért portán állt korábban egy méhes is, melyet a kaposvári múzeum addigra már megvásárolt, hogy a Szennába áttelepített lakóház végébe telepítse. A helyszínen maradt téglafalazatú, 1839-ben épült házat a Műemléki Felügyelőség már korábban műemlék jellegűvé nyilvánította, mely nagymértékben hozzájárult későbbi megmentéséhez.

A község vezetőinek és lakóinak igen bölcs döntésének köszönhető, hogy Vilma halála után az időközben elhanyagolt, igen rossz állapotba került házat megmentették az enyészettől. Időre és példás összefogásra volt szükség ahhoz is, hogy a felújított ház méltó szerepet kapjon a település életében.

A megyénkben ritka az a jó példa, hogy egy falu népe, féltve őrzött kincseit, „becses óságait” szép lassan előszedegeti és a település legrégebbi lakóházát közös erővel újra berendezzi, visszaadva annak eredeti „fényét”.

Ma ez a ház és a benne lévő gazdag gyűjtemény méltóképpen mutatja be a 21. század emberének a 19. század második és a 20. század első évtizedeiben élt somogyszobi emberek életkörülményeit.

Amennyiben egy házat sikerül az eredeti helyszínen megvédeni, és korabeli tárgyakkal berendezni, életszerűvé válik és egyben alkalmassá a hagyományok ápolására.

A település múltjának megőrzéséhez, az értékek átörökítéséhez sok aktív együtt gondolkodó emberre van szükség. Úgy gondolom, hogy a somogyszobi „Vilma ház” nemcsak a

megyehatáron belül, de azon túl is jó példaként szolgál a még fellelhető néprajzi értékek megmentésére.

Kaposvár, 2004. szeptember 10.

Kapitány Orsolya
néprajzkutató